

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Det sidste, fru Birthe Nielsen sagde om bistandsloven, tror jeg er forkert. Efter hvad jeg har fået oplyst, behandles næsten alle disse sager som § 37-sager i bistandsloven.

Resten ved jeg er forkert, og jeg skal tage alle de fejlagtige oplysninger, der er fremsat, under ét.

Ligestillingsrådet har ikke sagt, at børnepasningsproblemet skal løses via arbejdsløshedsforsikringen. Tværtimod har ligestillingsrådet advaret mod at løse det ad denne vej. Det synes jeg at fru Birthe Nielsen skal sige for at være hæderlig i denne debat.

For det andet har ligestillingsrådets undersøgelse ikke vist noget om omfanget af dette problem, der modbeviser det, jeg og hr. Bolvig har sagt, men ligestillingsrådet har sagt, at der er behov for yderligere undersøgelser af området, og deri er jeg enig. Jeg tror, det var fru Birthe Nielsen, der selv sagde, at der var 87 kvinder inddraget i hele ligestillingsrådets undersøgelse. Det er godt camoufleret, fordi man bruger procenter. Jeg har nu altid ment, at det var mest fornuftigt at bruge procentregning, når den samlede befolkning, man beskrev, var på mindst 100, for ellers kan procenttallet blive større end de tal, man bruger. Men ligestillingsrådet er bekymret over børnepasningsproblemet på arbejdsmarkedet, ligesom jeg er det, og ligestillingsrådet har lagt op til en yderligere belysning og undersøgelse, og deri er jeg enig. Men man kan ikke som fru Birthe Nielsen tage ligestillingsrådet til indtægt for det forslag, SF her har fremsat, tværtimod.

Fru Birthe Nielsen siger desuden – for at tage flere af de fejlagtige ting, der er blevet sagt – at børnepasningscirkulæret var en skærpelse af reglerne. Tværtimod. Det, der er realiteten, er, at børnepasningsproblemet blev et akut problem i løbet af de sidste to år, og derfor blev spørgsmålet rejst i forhold til direktoratet: hvad gør vi i den slags sager? Og så gav direktoratet nogle regler, der i forhold til de regler, der var gældende på daværende tidspunkt, efter min bedste opfattelse betød en mildnelse.

Det er nemlig ikke rigtigt, som fru Birthe Nielsen synes at ville antyde eller indgive folk en forestilling om, at det nogen sinde har været lovligt at udbetale arbejdsløshedsdagpenge til et menneske, der ikke kunne

overtage et anvist stykke arbejde. Det har aldrig nogen sinde været lovligt. Det, der derimod var gældende før børnepasningscirkulæret, var, at man gav kvinden eller manden en straf i form af en karantæne, der første gang var 5 uger og derefter i gentagelsestilfælde betød, at den pågældende gennem 5 ugers arbejde selv skulle dokumentere sin tilknytning til arbejdsmarkedet. Det, man siger nu, er: vi prøver at tage menneskelige hensyn i anvisningssituationen, vi giver en tidsfrist, vi pålægger arbejdsløsheds-kasserne og arbejdsformidlingskontorerne i samarbejde med kommunerne at finde frem til en konkret løsning af problemerne osv. Det er det, der står i børnepasningscirkulæret. Man har altså fjernet straffen, og man har anbefalet denne nærmere støtte til den pågældende, og det synes jeg er meget positivt.

Jeg skal slutte med at sige, at det er selvfølgelig beundringsværdigt, at fru Birthe Nielsen siger, at SF vil blive ved, indtil dette problem er løst. Det synes jeg er prisværdigt, og jeg håber, at vi alle sammen vil blive ved, indtil problemet er løst. Men det nytter jo ikke noget, hvis man kører i den forkerte retning. Tror man virkelig, at man kan løse pasningsproblemer på arbejdsmarkedet gennem arbejdsløshedsdagpenge? Jeg tror det ikke. Tror fru Birthe Nielsen, at man får flere institutionspladser, fordi der er flere, der kan få udbetalt dagpenge? Vil det ikke tværtimod betyde, at der kommer færre daginstitutioner, alt andet lige? Tror fru Birthe Nielsen, at kvinderne får en sikrere placering på arbejdsmarkedet, hvis de kan få dagpenge i tilfælde af manglende pasningsmuligheder? I hvor mange familier, fru Birthe Nielsen, vil det ikke være sådan, at manden – og de er jo ofte ikke bedre, end folk er flest – siger til kvinden: ja men meld dig dog ind på en af disse kommunale ventelister, så kan du oppebære dagpenge, uden at du behøver at gå på arbejde. Sådan er der jo masser af mænd der reagerer, og dermed er de med til at cementere et konservativt familiemønster og et konservativt kønsrollemønster.

Jeg tror, at en ordning som den, SF har foreslået – og som jeg stadig væk vil fastholde, uanset at jeg er ked af de forkerte oplysninger og forkerte vurderinger, der gives her, hviler på en sympatisk hensigt – vil virke direkte negativt på løsningen af det reelle problem: kvindernes stilling på arbejdsmar-